

LA MAÑANA

10-9-03

crítica cinema

MARCEL·LÍ BORRELL

Deliri a vida o mort

Escapando de la oscuridad

Director: Stephen Carpenter.
Intèrprets: Eliza Dushku, Wes Bentley, Melissa Sagemiller, Cassey Affleck, Luke Wilson.
EUA, 2001. 85 minuts.
Lauren.

Deia l'altre dia un desencisat Nick Nolte que la cultura americana no porta gaire bé el pas del temps. Per això bona part del cinema ianqui dóna veu a la gent jove. Ells tenen avui el protagonisme. I d'entre els joves, les noies. Són també elles les que omplen les sales cinematogràfiques. Així les coses, *Escapando de la oscuridad* és un film de terror protagonitzat per una noia que, després d'haver sobreviscut a un brutal accident automobilístic, s'endinsa en l'esllavissadís territori dels malsons, entre la vetlla angoixant i una realitat agressiva per persecutòria. Stephen Carpenter tal vegada parent del tremebund John Carpenter (*La cosa*), s'aplica a espantar el personal amb perversa eficàcia. Aquest és el paper que ha de fer el sofert (la sofereta, recorden?) espectadora: deixar-se anar pel tobogan del xiscle previsible i, a estones, força descontrolat. *Escapando de la oscuridad* és, de fet, el joc d'escapar del nus narratiu d'unes imatges que s'esforcen en embolicar la troca. Al final la maionesa deslligada es fa digerible. Tot queda i l'espectadora que quasi s'ha identificat amb la pobra Cassy (de Casandra), pot respirar tranquil·la i feliç. Uf! Perquè la pel·lícula és d'aquelles que no s'ha d'explicar el desenllaç als amics. A no ser que un tingui ganes de treure's els de sobre...

Biblioteca
Sant Bartomeu